

Vremeplov Kanfanarskog lista

O Juralu selu

Dana 9.12.2000. u anketi Što očekujete od pokretanja "Kanfanarskog lista", Valter Pamić iz Jurala odgovara: "Pokretanje glasila je dobro, ako se u tom listu prihvate izjave i prijedlozi mještana iz svih područja općine. Od kad je postala općina Kanfanar, u mojem selu ništa se takoreći nije napravilo. Treba poboljšati struju, javnu rasvjetu, asfaltirati cestu, uvesti telefon. Kako to imaju sva mjesta općine Kanfanar, bio bi red da to ima i Jural."

Valter Pamić u prosincu 2000. godine

Socijalna skrb u 2000. godini

Prema podacima Centra za socijalnu skrb - područni ured Rovinj, u općini Kanfanar 10 je korisnika socijalne iskaznice. Među njima je pet korisnika stalne novčane pomoći i pet korisnika doplatka za pomoći i njegu. Pored ostalog, općina stipendira dvadeset troje srednjoškolaca i studenata (abecednim redom: Aflić Suzana, Arić Jasmina, Bastijančić Dalibor, Čekić Boris, Červar Niki, Dimić Sanjin, Hrelja Hendi, Jelenić Marko, Kođara Samanta, Marić Aleks, Marić Damir, Marić Kristijan, Marić Maja, Marić Patricija, Marić Sebastijan, Matohanca Iva, Okret Dolores, Parčić Ivan, Pavličić Maja, Perišić Ivan, Plevko Sanja, Sošić Karla i Trošt Mauro). Za program socijalne skrbi u Općini Kanfanar izdvaja godišnje 111 tisuća kuna.

Starac na zidu pojavljuje se svake večeri

Neobična pojava u kanfanarskoj crkvi

Svaku večer kad se upali javna rasvjeta, u kanfanarskoj župnoj crkvi sv. Silvestra, lijevo od oltarne slike izranja lik čovjeka, glave starca veličine 1,5 metra. Ova neobična pojava otkrivena je pukim slučajem sredinom rujna te (2000.) godine.

- Lik na zidu primijetio je naš mještanin Mario Paulić, penzioner, koji je svake nedjelje na misi, i koji je zvonija uvečer, objašnjava župnik Zorko Ritoša. - Rekao je to svojoj ženi, a ona njemu kaže "ma ti si munjen, šta se zmišljašli ipak je otišla s njim to vidjeti, a poslije su došli k meni: "Ste videli ča u crkvi? Neka glava, neki svetac je tamo." Dođemo u crkvu i imamo što vidjeti. Mislio sam svašta, nastavlja župnik. Ali nije ni izmišljeno niti je montirano. Niti ja govorim da je to nešto čudesno. Ali je jedan upitnik kojeg valja objasniti.

Za vijest se brzo pročulo i već u listopadu večernje su krunice u kanfanarskoj župnoj crkvi bile vrlo posjećene. Kada se u crkvi ugasi električno svjetlo ili gore svijeće, jasno se na zidu može vidjeti neobičan lik starca. Neki su u tom liku prepoznali Papu Ivana XXIII., neki tvrde da izgleda kao Pater Pio, a nekima čak sliči na papu Ivana Pavla II. Pojedinci vide više likova, a neki ne vide ništa. U svakom slučaju, ova je pojava u

kanfanarsku crkvu već privukla vjernike iz drugih mjesta Istre, iz Rovinja, Pazina, Pule, Fažane i Marčane, a počeli su dolaziti i stranci.

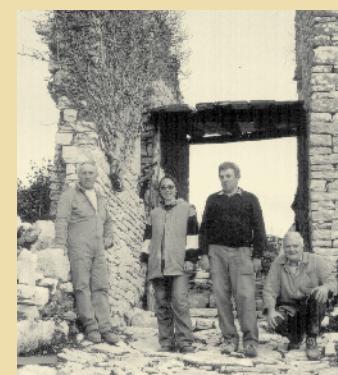
U pokušaju objašnjenja ove pojave, župnik Ritoša sjeća se da su novi reflektori javne rasvjete koji osvjetljaju zvonik i fasadu crkve u Kanfanaru postavljeni 1994. godine. Možda je u pitanju samo fenomen prelamanja svjetlosti a možda, kako neki misle, ipak - čudo.

"Kanfanarski list" br. 1, 10. prosinca 2000.

radovima na kaštelu.

- Naročito se zanimaju stranci - kaže Jurman, zamjenik načelnika općine Kanfanar i ujedno pročelnik turističke zajednice. - Ne znam, možda oni znaju nešto što mi ne znamo, ali je očigledno da više cijene naše spomenike nego mi sami. Neki su, očito, poneseni pričama o blagu. Evo, prošle godine imali smo divlje kopače u području Dvigrada, odnosno Parentina. Osim otkopina pronašli smo i strujni agregat, za kopanje noću, pa smo slučaj prijavili policiji.

Traže blago u Dvigradu

U Kanfanaru se od 1997. godine prišlo programu sanacije kaštela Dvigrad, spomenika kulture nulte kategorije. Potpora je stigla od Ministarstva kulture i Županije istarske, a kanfanarsko poglavarstvo kandidiralo je program obnove kaštela Zavodu za zapošljavanje, gdje su u sklopu programa javnih radova dobili i dodatnu mogućnost zapošljavanja 10 nezaposlenih ljudi na četiri mjeseca. Ti su nezaposleni Kanfanarci bili angažirani na čišćenju srednjovjekovnog grada i na nekim jednostavnijim zahvatima.

Radovi u Dvigradu toliko su zainteresirali javnost da su u općini svakodnevno imali telefonske pozive s upitima o

Što posto iz Kanfanara

Meni je mama iz Burići a tata iz Morožini, ja sam baš sto posto iz Kanfanara i kao

mali sam dosta vremena tamo proveo. Nikad nisam hodija na more, nego kod babe u Burići, i po dva miseca sam provodila svoje ljetne praznike praktički na Štaciju, tamo se igral, hita se na vlak, hita se z vlaka, i tako. Svi moji su zakopani na groblju u Kanfanaru. Tako da sam dosta vezan...

Moji su pošli iz Kanfanara 1963. kad sam se ja rodila. Stari je dobija delo u Vodnjanu. Ja u principu nikad nisam živio u Kanfanaru, ali sam u Burićima bio često. A Štaciju mi je glavno. Dolazili smo i u Dvigrad, naravno, i penjali ste po zidinama. Plašili su nas nekom jamom u kojoj su se navodno neka dvojica utopila. I jasno, iskali smo blago.

Livio Morosin, kompozitor i kantautor, u "Kanfanarskom listu" br. 2, veljača 2001.

